

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **E. K.**, zastoupené Mgr. Beatou Jeżowiczovou, advokátkou se sídlem Český Těšín, Jablunkovská 2014/40a, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 14.8.2014, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 15.5.2014, **o invalidním důchodu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna** advokátky Mgr. Beaty Jeżowiczové **se určuje částkou 6.557,- Kč** a bude jí vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 14.8.2014 žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 15.5.2014, kterým zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 23.4.2014 žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25%. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 7.8.2014, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položce 3b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 25%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které poukázala na své zdravotní obtíže v souvislosti s úrazem levého lokte, jakož i potíže s pravým kolenem, pro které podstoupila v roce 1994 operaci. Od roku 2008 trpí problémy s bederní a krční páteří a od roku 2012 začala mít potíže i s druhým kolenem v důsledku artrózy. Žalobkyně nesouhlasí s posudkovým hodnocením svého zdravotního stavu a má za to, že by měl být hodnocen minimálně podle kapitoly XV, oddílu B, položky 3c přílohy k vyhláše č. 359/2009 Sb.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 14.8.2014 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Karviné a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 12.11.2014 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně požádala o invalidní důchod dne 26.2.2014. Na základě této žádosti posoudil zdravotní stav žalobkyně lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Karviné dne 23.4.2014 se závěrem, že u žalobkyně nejde o invaliditu žádného stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí u ní 25% podle kapitoly XV, oddílu B, položky 3b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Rozhodnutím ze dne 15.5.2014 žalovaná žádost žalobkyně o invalidní důchod zamítla. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o kterých žalovaná rozhodla shora uvedeným napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku ČSSZ ze dne 7.8.2014, podle kterého činil pokles pracovní schopnosti podle kapitoly XV, oddíl B, položky 3b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 25%. Napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno, pak žalovaná námitky žalobkyně zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 15.5.2014.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře

MUDr. D. a jeho nález ze dne 14.3.2014, nálezů neurologie MUDr. L. ze dne 12.2.2014, ortopedie MUDr. S. ze dne 21.1.2014, 25.2.2013, 2.3.2012, 6.4.2012 a 15.8.2012 a ORL MUDr. F. ze dne 28.11.2013 a ze zdravotní dokumentace založené v posudkovém spise OSSZ Karviná. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně uvedla posudková komise zdravotní postižení podle kapitoly XV, oddílu B, položky 3b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. V diagnostickém souhrnu zdravotních omezení žalobkyně posudková komise MPSV ČR uvedla posttraumatickou artrózu levého lokte II. stupně, stav po zlomenině radiálního epicondylu levé pažní kosti a levého olecranonu v roce 1989 s operačním řešením, oboustrannou počínající artrózu kolenních kloubů s artrózou femoropatelární s lehce omezenou hybností, stav po opakované revizi pravého kolenního kloubu, chronický vertebrogenní algický syndrom celé páteře, stav po zlomenině zevního kotníku v roce 2012 a essentiální hypertenzi. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně hodnotila posudková komise podle horní hranice uvedené položky, tj. 25% s přihlédnutím k celkovému zdravotnímu stavu a to zejména k potížím vertebrogenním a kolenních kloubů. K tomu posudková komise dodala, že v případě žalobkyně nejsou důvody pro stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti podle položky 3c výše uvedené kapitoly, neboť nejde v jejím případě o ztuhnutí lokte. V posudku je dále uvedeno, že pokud by za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně mělo být považováno postižení kolenního kloubu, pak by hodnocení odpovídalo kapitole XV, oddílu B, položce 9a přílohy citované vyhlášky, u níž je uvedeno rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 5-10%. Posudková komise závěrem uvedla, že v případě žalobkyně neshledala žádná posudkově významná zdravotní postižení zapříčiňující další zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované 14.8.2014 žalobkyně nebyla invalidní.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 14.8.2014 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 25% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – ortopeda, tedy lékaře z oboru, který je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková

komise se zcela ztotožnila s hodnocením provedeným lékařem ČSSZ v rámci řízení o námitkách žalobkyně, jakož i se závěrem posudku lékaře OSSZ v Karviné.

Jelikož u žalobkyně k datu 14.8.2014 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 15.5.2014, jímž žalobkyni žádost o invalidní důchod zamítla.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Ustanovené právní zástupkyni žalobkyně byla přiznána odměna v celkové výši 6.557,- Kč, z čehož 5.200,- Kč činila odměna za 4 úkony právní pomoci po 1.000,- Kč a 4 režijní paušály po 300,- Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění. Další náklady právní zástupkyně činilo cestovné osobním automobilem z Českého Těšína do Ostravy a zpět v celkové výši 957,- Kč (432,- Kč za spotřebu pohonných hmot, 525,- Kč za opotřebení vozidla) a 400,- Kč náhrada za ztrátu času podle vyhl. č. 328/2014 Sb. a § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 8. ledna 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce